

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การสื่อสารในโลกยุคปัจจุบันนี้เป็นการสื่อสารแบบไร้พรมแดน โดยอาศัยนวัตกรรมทางเครื่องมือสื่อสารที่พัฒนาขึ้น เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ และเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเทคโนโลยีต่างๆ เหล่านี้ ใช้อังกฤษเป็นภาษากลางในการค้นหาข้อมูล และเป็นสื่อกลางในการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างความสัมพันธ์ รับข้อมูลข่าวสารและ การทำธุรกิจ ของผู้ติดต่อสื่อสาร ดังจะพบว่าร้อยละ 80 ของคนทั่วโลกใช้อังกฤษในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (McCrum, Cane & Macneil, 2003) การใช้อังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถใช้งานได้อย่างคล่องแคล่วยังมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในปี พ.ศ.2558 ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายความว่าพลเมืองใน 10 ประเทศจะต้องใช้อังกฤษในการติดต่อกันนอกเหนือจากภาษาประจำชาติของตนเอง และภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่สองของพลเมืองอาเซียนควบคู่กับภาษาประจำชาติของตนอีกด้วย (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554)

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Nunan, 1991; Richard, 2008) และ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแสดงถึงความสำเร็จในการเรียนภาษา อีกทั้งเป็นการบ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ คนที่เรียนภาษาหากไม่สามารถพูดภาษานั้น ได้อย่างคล่องแคล่วก็จัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในภาษานั้นไม่เพียงพอ ทักษะการพูด เป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นอย่างชัดเจน (Ur, 1996) และจากความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายเร่งพัฒนา ฝึกอบรมครูให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียนในห้องเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และเพื่อที่ครูจะได้นำความรู้นั้นไปพัฒนาตนเองทั้งในด้านการเรียนการสอนและดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

จากอดีตที่ผ่านมาพบว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2555 บทบาทของครูจะเป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เป็นผู้กระตือรือร้นและสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นครูในปัจจุบันต้องเป็นครูมืออาชีพที่รอบรู้ทั้งเนื้อหาวิชาการ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2551)ในการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีจุดเน้นที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร ในสถานการณ์จริงได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอนในชั้นเรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อเป็นแบบอย่างให้ผู้เรียนและเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการที่ครูจะปฏิบัติได้ ครูเองต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ดีด้วย

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้ครูจะเป็นผู้มีความสามารถในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนซึ่งเป็นชาวไทย ตลอดจนประชาชนชาวไทยที่มีความสนใจเรื่องการใช้ทักษะภาษาอังกฤษยังคงแสวงหาสถาบันสำหรับสอนพิเศษภาษาอังกฤษอยู่เนือง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้เรียนจำนวนมากที่ต้องการเรียนการพูดภาษาอังกฤษและนำทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง ในสถานการณ์ต่างๆ ปรากฏการณ์เช่นนี้สะท้อนถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและสถานศึกษาที่ผ่านมาว่า ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้ และที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ประกอบกับคนไทยขาดโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะไม่มีประสบการณ์ รวมไปถึงจนถึงนิสัยของคนไทยไม่ชอบการฝึกฝน เพราะกลัวพูดผิด (อริสรา ธนาปกิจ, 2555) อีกทั้งมีความแตกต่างทางปัจจัยทางสังคมและกลวิธีการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ปาจริย์ นิพาสงฆ์, 2554) และยังพบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อีกว่าคนไทยจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษหลายปี แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งความรู้ความสามารถทาง

ภาษาอังกฤษของเยาวชนไทยยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งของปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารให้มีประสิทธิภาพในประเทศไทยสืบเนื่องมาจาก ตัวครู ซึ่งครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Elmore & Burney, 1999) และจากการรายงานผลประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษ ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานระบุว่า ร้อยละ 51.91 ของ ครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง รวมทั้งขาดความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ขาดความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อแก่การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสม(อมรศรี แสงส่องฟ้า, 2554) ครูชาวไทยที่ทำการสอนภาษาอังกฤษไม่มีความมั่นใจ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวครูในปัจจุบันเป็นจำนวนมาก ถ้าต้องการแก้ปัญหาครูสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันให้สอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพควรเร่งพัฒนาครูเพราะครูเป็นบุคลากรที่สำคัญในโรงเรียนที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือไปจากนี้ปัญหาด้านการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นปัญหาอย่างยิ่งในองค์กร เพราะการศึกษาปัญหาของบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กรมีความจำเป็นเพราะบุคลากรต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อสื่อสารกันในการปฏิบัติงานในองค์กร ตามสาขาต่าง ๆที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน อรอนงค์ ฉลาดสิทธิ์(2550) และยังถือได้ว่าเป็นปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของบุคลากรต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่บุคลากรในองค์กรจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนมากที่สุด และเป็นทักษะที่เป็นปัญหามากที่สุดเช่นกัน (พิมพนิภา โล่เรืองรัตน์, 2548)

โรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา เป็นโรงเรียนคาทอลิกขนาดใหญ่ และยังเป็นโรงเรียนเอกชน ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ทักษะภาษาอังกฤษและสามารถสื่อสารได้เต็มตามศักยภาพ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จนถึง ปีการศึกษา 2556 มีการส่งบุคลากรในสังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปอบรมเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ประเทศนิวซีแลนด์ เป็นเวลา 1 เดือนเป็นประจำและต่อเนื่อง และ มีการส่งครูชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษา (Native speaker) จากต่างประเทศมาทำการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการเรียนการสอนของครู เป็นประจำและในปัจจุบันตามนโยบายของโรงเรียนมุ่งเน้นให้ครูในทุกกลุ่มสาระได้พัฒนาการ

ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนจึงมีนโยบายให้ครูทุกคน เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงทุกวัน

อนึ่งในปัจจุบัน โรงเรียนมีการปรับหลักสูตรให้นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้มีการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย ดังนั้นทางฝ่ายหลักสูตรและบริหารงานวิชาการจึงต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของครูข้างต้นให้มีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเบื้องต้นในสาขาวิชาและภาษาอังกฤษให้กับครู และได้จัดอบรมให้ครูมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนเป็นต้นมา

แต่อย่างไรก็ตามจากการสอบถาม การทำแบบประเมิน และการสัมภาษณ์ครูผู้เข้ารับการอบรมทุกโครงการที่โรงเรียน ได้จัดให้ครูมีความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทยกับชาวต่างชาติโดยผู้วิจัย พบว่า ครูในทุกระดับชั้นมีปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ โดยคิดเป็นร้อยละ 80 ของผู้เข้ารับการอบรมมีปัญหาด้านการออกเสียง การไม่เข้าใจสำเนียงของผู้สอน ไม่รู้คำศัพท์ ไม่มีความมั่นใจ กลัวพูดผิด และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยและอุปสรรคทั้งทางด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic difficulties) ซึ่งหมายถึงทางด้านการใช้หลักภาษา และปัจจัยทางด้าน ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic difficulties) ซึ่งหมายถึงหน้าที่ของภาษา และระยะทางของการใช้ภาษาอังกฤษอันหมายถึง ปัจจัยภายในของผู้เรียนด้วย

ดังนั้นด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในโรงเรียนคนหนึ่ง จึงเล็งเห็นปัญหาต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น และสนใจที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อที่จะ ได้นำมาแก้ไขและพัฒนาให้ครูมีความสามารถในการพูด และแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารของครูชาวไทยกับชาวต่างชาติอย่างเร่งด่วน เพราะครูย่อมต้องพัฒนาตนเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทันต่อยุคเทคโนโลยีข่าวสารเพื่อจะได้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมั่นใจ ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา และผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมในการนำทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปใช้กับนักเรียนในห้องเรียนได้อย่างมั่นใจ และสามารถสร้างครูหรือบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการ

พูดภาษาอังกฤษได้ตามสถานการณ์จริง อีกทั้งประเด็นปัญหาการสื่อสารกับชาวต่างชาติของคนไทยที่ไม่สามารถสื่อสารเข้าใจกันเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทุกส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับหลักสูตรตามสถาบันควรนำไปศึกษาและปรับใช้ให้ทันกับสถานการณ์ในปัจจุบันได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาความต้องการเร่งด่วนที่ครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการที่จะได้รับการแก้ไข และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำถามในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามในการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี คือปัญหาด้านใด โดยปัจจัยที่กำหนดให้ต่อไปนี้มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของครูแตกต่างกันอย่างไร
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 สวขาที่สำเร็จการศึกษา
2. ครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในด้านใด
3. ครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านใดอย่างเร่งด่วน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน แนวทางในการวางแผน และพัฒนาหลักสูตรทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรีให้มีประสิทธิภาพ
2. เป็นข้อมูลในการจัดอบรมบุคลากรครูใน โรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรีให้มีการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ประสงค์พัฒนาความรู้ ความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการพูดเพื่อการสื่อสารให้กับบุคลากรในสังกัดหรือผู้สนใจได้ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับบุคลากรในสถานศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยนี้มีดังนี้

1. กลุ่มประชากรของการวิจัยครั้งนี้เป็นครูชาวไทยที่ทำการสอนในโรงเรียนทั้ง 6 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นปฐมวัย ประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประถมศึกษาปีที่ 4-6 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวนทั้งสิ้น 300 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรต้นที่ศึกษาได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่สำเร็จการศึกษาของบุคลากรครูชาวไทยที่ได้รับการบรรจุให้เป็นครูในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557
 - 2.2 ตัวแปรตามที่ศึกษา
 - 2.2.1 ปัญหาการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทย
 - 2.2.2 ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทย